

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

## ชีวิตเลื่อนลอย

....เราจำไม่ได้นะ ทุกวันนี้จำไม่ได้ ความจำมันไม่ออก เต็มวันมันหดเข้ามาๆ ความรู้รู้ รู้ตลอด ความรู้อันนี้ไม่มีวัย ท่านว่านิพพานเที่ยง ทำใจดวงนี้ให้เป็นอย่างนั้นชิตีเที่ยงตลอด แต่เรื่องอาการทั้งหลายมันก็พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงของมัน เกี่ยวกับเรื่องสมมุติอันนั้น ที่ไม่ใช่สมมุติมันเป็นสภาพอันหนึ่งของมัน อันนั้นพูดไม่ได้ แต่หายสงสัยทุกอย่าง ทิวแดนโลกธาตุถ้าลงได้รู้อันนี้แล้วหายหมดเลย ส่วนอย่างอื่นเราจำได้เท่าไรก็ตามมันหลงลืมอยู่เรื่อย ๆ อันนี้ไม่มี

เราก็สอนโลกมาเต็มกำลังความสามารถ เราไม่เคยคิดเลยว่าเราจะได้ช่วยโลกเต็มกำลังขนาดนี้ ตั้งแต่เริ่มออกปากพูดขึ้นมาเลย เพราะเห็นเมืองไทยเราจะจมปี ๒๕๕๐ นั้นละกำลังจะจม หัวจ่อลงทะเลแห่งความจมนั้น ไม่ว่าสัตว์ไม่ว่าบุคคล หมูหมา เป็ดไก่ หัวจ่อลงที่ความลุ่มจมน เราอยู่ในท่ามกลางจะทำยังไง จึงได้บอกว่า เอ้า จะช่วยตั้งแต่นั้นมาก็ออกเลยเทียว ผลแห่งการออกก็ได้ผลมาเป็นที่พอใจตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คือธรรมะออก ทางด้านวัตถุก็ช่วยชาติบ้านเมืองได้พอสมควร ทองคำเราก็ได้ ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโล ที่ช่วยชาติคราวนี้ทองคำเราได้ถึง ๑๑ ตันกับ ๔๓๓ กิโล ส่วนดอลลาร์ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ นี่เข้าแล้ว ส่วนทองคำจะเข้าตลอดไม่มีไปไหนเลย สำหรับดอลลาร์นั้นไม่แน่ เรบอกกว่าไม่แน่ก็ไม่แน่ตลอดมา

คือเราคิดไว้เรียบร้อยแล้ว เวลาเราหยุดการเทศนาว่าการ จตุปัจจัยไทยทานก็ ร้อยหรือลงๆ แต่ความจำเป็นของคนไม่ได้ร้อยหรือ หนาแน่นเข้ามาๆ เราจึงได้หมุนเอาเงินดอลลาร์เข้ามาช่วยเงินไทยเพื่อช่วยโลกต่อไป เงินดอลลาร์มีเท่าไรก็มาช่วยเงินไทยออกช่วยโลกเราอยู่อย่างนั้นตลอด เรายังแบไม่เอาอะไรเลย พูดให้มันชัดเจน ช่วยโลกนี้หมุนตัวเป็นเกลียวตลอดเวลา แต่ไม่เคยเอาอะไร เปิดโล่งอย่างนี้แหละ ท่านทั้งหลายจะไปหาที่ไหน หากการช่วยโลกด้วยความพอในหัวใจแล้ว พอจริงๆ ไม่เอาเลย หัวใจพอตลอดนั้นละพอ พอนี้พออย่างเลิศเลอเสียด้วย พอในหัวใจ จำอยู่ตลอดเวลา ยืนเดินนั่งนอนจำตลอดอยู่ในหัวใจนี้แหละ อาศัยธาตุชั้นธัญญะเวลานี้ก็อยู่ในนั้นแหละ พอธาตุชั้นธัญญะนี้ก็จำชานไปหมดเลย เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานไปเลย เรียกว่าธรรมธาตุ

การปฏิบัติธรรมเราก็ได้ปฏิบัติมา ได้เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังแทบเป็นแทบตายนะกว่าจะได้ธรรมมาสอนโลก ใครไปเห็นเราเมื่อไรอยู่ในป่าในเขา หายใจแฉมวๆ ไปนั้นว่าจะไปบิณฑบาตบ้านเขาจะว่าจะพอถึง คืออดข้าวไปหลายวัน กะว่าวันพรุ่งนี้จะพอถึง

ถ้านานไปกว่านั้นจะไปไม่ได้ พอวันพรุ่งนี้ไป ไปถึงกลางทางไปไม่ถึงเสียแล้ว หยุด นั่ง  
 เจ้าอยู่นั้น แต่จิตมันไม่ได้เจ้านะ มันสง่า นั่นละอำนาจของจิตที่ได้ฝึกฝนกรรมด้วย  
 วิธีการต่างๆ เช่นการอดอาหารนี้ดี สำหรับสติดีมาก อดไปนานเท่าไรสติยิ่งดี การอด  
 อาหารเพิ่มสติขึ้นโดยลำดับลำดับ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่เผลอเลย นี่ละการอด  
 อาหารจึงต้องทนเอา จนกระทั่งต้องเสียดังที่เล่าให้ฟัง เพราะเห็นผลของมัน

พออดอาหารเข้าไปความเพียรดีทุกด้านๆ ธาตุขันธ์นี้อ่อนลงๆ แต่จิตนี้ดีขึ้นๆ  
 มันตั้งกันอยู่ ทีนี้หาจิตหาธรรมนี้หายาก หาความสุขบรรเทาทุกข์จากธาตุขันธ์ครู่เดียว  
 ไปบิณฑบาตหมู่บ้านเขาไปไม่ถึง ต้องพักกลางทาง พอบิณฑบาตออกมาถึงหินดานที่  
 ใดที่หนึ่งก็ฉันเสียเท่านั้น ข้าวได้มาเท่าไรฉันเสร็จแล้ว ข้าวเศษเหลือก็ไปไว้ที่กระเจียน  
 กระแต เจ้าของล้างบาตรเสร็จแล้วก็สัพพบาตรขึ้นเขาเหมือนม้าแข่ง นั่นเห็นไหมละ  
 ตอนมานี้จะมาไม่ไหว แต่เวลาฉันเสร็จแล้วกลับไปนี่เป็นม้าแข่งไปเลย กำลังมาอย่าง  
 รวดเร็ว แต่กำลังจิตนี้ไม่ได้นะ จึงต้องได้พยุทางด้านจิตใจมาก

เราจึงได้เตือนเพื่อนฝูง เพราะเราทำมันผาดโผนทุกอย่าง จึงได้เตือนเพื่อนฝูง  
 เรื่องการอดอาหาร อดอาหารนั้นดีๆ แต่อดไปๆ แล้วมันเสียท้องนะเราบอก ท้องเสีย  
 เราก็จะตายปี ๒๕๔๐ ที่จะช่วยโลกแหละ มันจะตายจะไม่ชนพรรษา หมอเขาบอกว่า  
 เป็นมะเร็งลำไส้ เขาบอกไปไม่รอด ก็เดชะดวงชะตาของบ้านเมืองเรายังมาพยุกันอยู่ได้  
 เลยได้ยาหมอตั้งมาฉัน เขาบอกว่ายาวนานได้รักษาก็ไม่หายโรคประเภนี้ เขามาเล่า  
 ให้ฟัง ตั้งฮั่วไถ่ เล่าเราไม่ลืมนะ เขาบอกเขารับประกันยานี้แล้ว เดียวนี้หายเลย ขอ  
 นิมนต์หลวงพ่อดันเถอะจะหายอย่างเดียวกัน เอ้า ถ้านั้นก็ลองดูเป็นครั้งสุดท้ายของยา  
 ถ้าไม่หายนี้เราปล่อยเลยเราวางใจ พอดันติดฝังเลยจริงๆ นั่นละจึงได้ช่วยชาติมา

เรื่องถ่ายไม่ต้องตกใจเขาวางใจ การถ่ายด้วยโรคนี้ถ่ายเท่าไรยิ่งอ่อนยิ่งเพลีย การ  
 ถ่ายด้วยยานี้ถ่ายเท่าไรก็ไม่อ่อนเพลีย ไม่ต้องตกใจ ทีแรกมันจะถ่ายมากเพราะโรคมาก  
 เขาวางใจ ก็ถ่ายจริงๆ แต่ไม่เพลีย จากนั้นก็ติดฝังเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ ดวงชะตาของ  
 ชาติบ้านเมืองมันเกี่ยวโยงกัน ก็เลยพยุตัวเองไปได้จนกระทั่งบัดนี้ ได้ช่วยชาติบ้านเมือง  
 มากี่เห็นมรรคเห็นผล ส่วนสมบัติเงินทองข้าวของที่ได้เข้าสู่คลังหลวงมากน้อยเพียงไร  
 นั้น ก็ทราบทั่วหน้ากันแล้วดังที่กล่าวนี้ ทองคำก็ได้ถึง ๑๑ ตัน ๔๐๐ กว่ากิโล ดอลลาร์ก็  
 ได้ ๑๐ ล้านกว่า จากนั้นดอลลาร์ก็หมุนออกช่วยเงินไทย ส่วนทองคำนั้นร้อยทั้งร้อยเข้า  
 ตลอดเลยเรื่อยมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

เราพยายามที่สุด เรานี้ไม่เอาอะไร แบตลอด ไม่มีที่เราจะเอานั่นเอานี้กับบรรดา  
 ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมา เรียกว่าเด็ดขาดเลย นิสัยเราเป็นอย่างนี้และเป็นธรรมเสีย  
 ด้วย ธรรมว่ายังไงเป็นอย่างนั้น จะพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ไม่เรียกว่าธรรม ตรง

เป่งเลย เอาอย่างนั้นแหละ เราไม่เคยแตะที่บริจาคมามากน้อย สำหรับพี่น้องทั้งหลาย บริจาคมานั้น ออกหมดเลยออกช่วยชาติบ้านเมืองหมดเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ ออกตลอด เราไม่เอาอะไร เพราะเราพอ พอในหัวใจพอทุกอย่าง พอปล่อยวางหมดด้วยนะ ไม่ใช่ธรรมดา นี่ละผลแห่งการปฏิบัติธรรมให้ท่านทั้งหลายทราบเสีย เวลาพอในหัวใจแล้วพอหมดจริงๆ ไม่เอาอะไรทั้งนั้น มีแต่พอ แล้วก็พอด้วยความเลิกละเสียด้วยไม่ใช่พอธรรมดา นี่ละการปฏิบัติธรรม

ขอให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติ มากวานก็อย่ามาดูแต่หมอนแต่เสื่อ เสื่อนี้ขาดแล้วไปเย็บใหม่ ๆ หมอนนี้ขาดไปเย็บใหม่อยู่เรื่อย ดูแต่หมอนแต่เสื่อตลอด ไม่ดูหัวใจเจ้าของที่มันขาดอยู่ตลอดเวลา ให้ดูหัวใจบ้างนะด้วยสติภาวนา นักภาวนาใครมีสติดีคนนั้นจะตั้งตัวได้ ถ้าสติไม่ดีไม่เป็นท่า ความเพียรทั้งหมดขึ้นอยู่กับสติ ถ้าสติบังคับหรือควบคุมดีแล้วกิเลสจะไม่เกิด มันจะมีหนาแน่นขนาดไหนเกิดไม่ได้ สติครอบไว้ ๆ ต่อไปก็ตั้งฐานแห่งความสงบขึ้นมา ๆ จิตใจก็สว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมาได้ด้วยอำนาจของสติ

กิเลสทุกประเภทยอมสติทั้งนั้น ไม่มีตัวไหนจะเล็ดลอดออกมาต่อสู้อสติให้ล้มเหลวไปได้ นอกจากเราไม่ตั้งใจเท่านั้นเป็นไปได้นะ ถ้าทำด้วยความตั้งใจสติดีเท่าไร กิเลสจะหนาขนาดไหนขึ้นไม่ได้ เราทำมาแล้วนะไม่ใช่ธรรมดา ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่ยอมให้เปลวเลย ขณะเดียวกันก็ไม่ให้มี นี่ละการควบคุมด้วยสติ กิเลสทั้งหลายขึ้นไม่ได้ ๆ ต่อไปความสงบก็ขึ้นแทน ๆ สงบนี้ก้าวเดินได้เลย นั่น นี่ละการตั้งสติด้วยความพากเพียร อย่าเห็นว่าสติไม่สำคัญนะ สติสำคัญมาก แม้ที่สุดหน้าที่การงานอะไรถ้ามีสติอยู่ไม่ค่อยผิดพลาดนะ ถ้าเปลอสติเมื่อไรผิดได้ เขียนหนังสือก็ผิดอย่างว่าอย่างอื่นเลย เขียน ๆ ลบ ๆ อยู่ นั่น ถ้าสติดีแล้วไม่ผิดพลาด พากันตั้งใจนะ

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิกละสุดยอดแล้ว เวลาที่กำลังถูกเหยียบย่ำทำลายจากกิเลส กิเลสมันเหยียบย่ำทำลายธรรม ธรรมอยู่ที่ฝ่าเท้าของกิเลส กิเลสนี้มันเก่งฝ่าเท้ามันเหยียบเหยียบแหลกไปหมดธรรมไม่มีละ เอา ฟันขึ้นมาซิ จิตใจถ้าลงได้สว่างจ้าแล้วกิเลสตัวใดขาดสะบั้นไปหมด ไม่มีอะไรที่เข้ามาต่อกรได้เลยกับธรรมที่พอตัวแล้ว ขอให้พอตัว ธรรมลงได้พอตัวในหัวใจเต็มที่แล้วกิเลสไม่มีเลยที่จะเข้ามาแผง พุดให้มันชัดเจนนี้ก็ได้พุดมาแล้ว ได้ ๕๖-๕๗ ปีแล้ว ไม่เคยมีกิเลสตัวใดมาแผงใจเลย

นั่นละเราจึงได้ชี้นิ้วเลยว่า มีกิเลสเท่านั้นเป็นตัวข้าศึก เป็นตัวแสบที่สุดในวัฏฏสงสารอันนี้ กิเลสขาดแล้วไม่มีอะไรพาวน นั่น วันหนึ่งคืนหนึ่งไม่มีอะไรไม่มีเรื่องธรรมแท้ ๆ ท่านไม่มีเรื่อง มีแต่ความอัศจรรย์อยู่เต็มหัวใจ นี่ละการฝึกฝึกให้มันได้อย่างนี้ซิ ธรรมพระพุทธเจ้าสอนเพื่ออย่างนี้แท้ ๆ สวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ตรัสไว้ชอบ

แล้ว ชอบเพื่อความพันทุกข์ พันความกังวลทั้งหลายคือกิเลสเหล่านี้ไม่ให้มีในใจ ลองปฏิบัติตามท่านซี พระพุทธเจ้าสอนโลกโกหกมีเธอ มีแต่เราโกหกเธอนะ ฟังธรรมท่านแล้วไปโกหกตัวเอง ไม่ได้ฟังธรรมตามพระพุทธเจ้านะ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

เวลานี้การสอนพระสอนเณรเราก็เขาไปห่างไป เราไม่ค่อยมีเวลานะวันหนึ่งๆ แต่ก่อนสอนพระนี่สอนจริงๆ จังๆ ตั้งแต่สมัยคนไม่มาเกี่ยวข้องมาก สอนพระอยู่บนศาลาเต็มเม็ดเต็มหน่วย เดียวนี้ไม่มีแล้วธรรมะประเภทนั้น มีแต่แกงหม้อใหญ่ สะปะสะปะๆ ดังที่ฟังอยู่เวลานี้ ไม่ได้เรื่อง ธรรมะประเภทที่เลิศเลอสุดยอดนำออกมากระจายบนศาลานี้ตั้งแต่ก่อน เดียวนี้ไม่มีไม่ได้ ออก มีอยู่ก็มีอยู่ภายในใจไม่ได้ออกมา แสดงให้เป็นคติเครื่องเตือนใจแก่ผู้มาศึกษาทั้งหลายเหมือนแต่ก่อนเลย แต่ก่อนเอาจริงเอาจัง สอนนี้เด็ดขาด ออกมาทุกแง่ทุกมุม

เพราะฉะนั้นการประชุมพระแต่ละครั้งๆ ท่านจะเอาอย่างเด็ดอย่างขาดใครมายุ่งไม่ได้ ประชาชนญาติโยมไม่ว่าหญิงว่าชายไม่ให้เข้ามายุ่ง สอนเต็มเหนี่ยวเลย นั่นละสอนหรือถอนกิเลสออก รากแก้วรากฝอยอยู่ในนั้นจะถอนมันด้วยวิธีการที่เด็ดขาดของธรรม การเด็ดขาดของธรรมต้องผู้ฟังเพื่อความเด็ดขาดฆ่ากิเลส เพื่อมรรคผลนิพพานเท่านั้น เพราะฉะนั้นใครมาฟังด้วยไม่ได้ มันถึงเต็มเม็ดเต็มหน่วย นั่นละผู้ฟังก็ถึงใจ ผู้เทศน์ก็เทศน์อย่างถึงใจ ผู้ฟังฟังอย่างถึงใจกิเลสขาดสะบั้นไปในขณะฟัง

มันต่างกันนะการเทศน์ เทศน์เฉพาะผู้ต้องการมรรคผลนิพพานจริงๆ เต็มหัวใจ ผู้เทศน์ก็ฟังๆ เลย ออกได้ง่ายที่สุดกับผู้ที่ตั้งใจฟัง ถ้าผู้ที่ เอ้อๆ อ่าๆ ไม่ได้เรื่องได้ราว เทศน์ก็เหนื่อยไม่อยากเทศน์เสียเวลาเปล่าๆ กับผู้ที่ฟังไม่ตั้งใจ ผู้เทศน์ด้วยความตั้งใจเต็มเหนี่ยวแล้ว โอ ธรรมะไม่ต้องบอกละออกไหลเรื่อยๆ ออกเลยเทียว กับภาษาคนที่ตั้งไว้เรียบร้อยแล้วเข้าหมดๆ ธรรมะพระพุทธเจ้าเป็นของเลิศเลอมาตั้งแต่เดิมทำไมจึงมาอับเฉา จนกระทั่งไม่ปรากฏธรรมในแดนพุทธศาสนาของเมืองไทยเราเลยมันเป็นยังไง

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธแท้ๆ มันกลายเป็นเมืองเปรตเมืองผีเมืองยักษ์เมืองมารเมืองมูตรเมืองคูถไปหมดแล้วเวลานี้ ให้กิเลสเหยียบเอาๆ เมืองไหนจะยิ่งกว่าเมืองไทยเราเวลานี้เมืองสกปรก ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมลึ่มเนื้อลึ่มตัว การจับการจ่ายไม่มีใครเกินเมืองไทย อะโรมาคว้ามั๊บบๆ เมืองไทยนี้เป็นเมืองฟุ้งเฟ้อมากจริงๆ ไม่สมกับเมืองพุทธศาสนาซึ่ง อุปปีจจตา มีความมักน้อยสันโดษ ใช้ตามเกิดตามมีไม่ติดไม่ดิน จนเกินไปมันสร้างกองทุกข์ให้ นั่น ท่านระงับด้วยธรรมบทนี้ แต่เรานี้ส่งเสริมสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาด้วยกิเลสมันก็ติดก็ดิน มีเท่าไรก็ไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ

ชีวิตจิตใจวันหนึ่งไม่มีหลักเกณฑ์อยู่นะ อยู่ด้วยการไขว่คว้าวันนั้นไขว่คว้านี้ หาไปกินไปวันหนึ่งคืนหนึ่งๆ ไม่มีหลักมีเกณฑ์เป็นเครื่องประกันตัวตายนะ ออย่าว่าไม่บอก

ธรรมจับเข้าปุ๊บเห็นหมด นอกจากไม่พูดเท่านั้น กิริยาอาการความเคลื่อนไหวของการ  
 ทำมาหาเลี้ยงชีพของมนุษย์เราเป็นยังไง มันสุขเอาเผากินๆ เป็นอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ มัน  
 ไม่มีหลักมีเกณฑ์เป็นเครื่องประกันตัว แล้วจะหาความเป็นหลักเป็นเกณฑ์มาได้ยังไง  
 ไม่ได้ จำให้ตี ธรรมพระพุทธเจ้ามีหลักมีเกณฑ์ การประพฤติปฏิบัติตัวได้ไปเท่าไรเสีย  
 ไปเท่าไรเก็บไว้เท่าไรเพื่อเหตุผลกลไอะไรให้มีชี

นี่อะไรๆ ได้มาละๆ ยืมไปกูไปๆ ยืมไปตะไปเลย หากที่จะใช้คืนเขาไม่มี กูไป  
 เรื่อยยืมไปเรื่อย เลื่อนลอยมากนะ เมืองไทยเราเป็นยังไง มีแต่ชีวิตจิตใจที่เลื่อนลอยนะ  
 เวลานี้ กินไปวันหนึ่งๆ กูไปยืมไปๆ กินไปๆ หากที่จะคืนให้เขาไม่มี นี่ชีวิตเลื่อนลอย  
 ตายไปก็เผาตัวเอง ดีไม่ดีก่อกรรมก่อเวรกับเจ้าหนี้ อีกด้วยมันน่าดูไหม เอาไปฟังให้ดี  
 นะมีในเมืองไทยเรา นี่มันอ่านหมดแล้วนะ นอกจากไม่พูดเฉยๆ วันที่พอพูดบ้างมาก  
 น้อยก็พูดเสียบ้างให้รู้เรื่องราว นี่ไม่ใช่ธรรมนะ เป็นเรื่องของกิเลสไม่พอ เอาเจ้าของ  
 ให้จมน กิเลสต้องพาเจ้าของให้จมน อรรถธรรมมีแต่พื้นทั้งนั้น พอผิดตรงไหนแก้ๆ  
 เหมือนเขาแก้หมัดกันนักมวยเขา ผิดตรงนั้นแก้ๆ ให้ได้ชัยชนะ นี่เรารู้กิเลสไม่ได้  
 ตรงไหนบกพร่องตรงไหนแก้ตัวเองๆ ชี วันหนึ่งบวกลบคุณหารอยู่กับตัวเอง มันได้มัน  
 เสียอะไรบ้างวันหนึ่งๆ คิดบ้างซิ พวกนี้จำเอา เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.Luangta.com](http://www.Luangta.com) หรือ [www.Luangta.or.th](http://www.Luangta.or.th)

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*